

Serier. Derfor mener jeg ogsaa, at dersom man nu vilde acceptere den af mig her fremsatte Tanke, at Hypotekbanken skal have Lov til at forlange ny Serier aabnede i alle Kreditforeninger, og at Fordringen skal være ens til alle Foreninger med Undtagelse af de to af mig før nævnte, saa skal Hypotekbanken have ikke blot en Pligt til at købe af de aabne Serier, men ogsaa have en Ret til udelukkende at holde sig til disse ny Seriers Obligationer. Den kan godt købe af de gamle aabne Serier, naar den finder sig foranlediget dertil; hvis Kursforholdene f. Eks. kunde nøde den dertil, men den skal ikke være forpligtet dertil.

Endelig er der en anden Henstilling, som jeg gjerne vil gøre med Hensyn til § 11. Det hedder her i Slutningen, at hver Gang en ny Serie skal udstedes, skal Direktionen forelægge Finansministeren Forslag om „hvorvidt det af Hensyn til Muligheden af en Kursstigning for danske Kreditforeningsobligationer er nødvendigt fast at sikre sig en Del af de Kreditforeningsobligationer, der vil være at indkøbe ved Leveringskontrakter“. Denne Bestemmelse vilde jeg helst have skulde gaa ud. Hypotekbanken kan kun forud sikre sig Levering af Obligationer til faste Priser paa en af tre Maader: Enten skal den sætte sig i Forbindelse med Kreditforeningernes Laantagere til den eller de nærmest kommende Terminer, eller ogsaa skal den søge at købe Obligationer hos Kreditforeningerne til faste Leveringspriser, eller endelig gaa den tredje Vej at søge at afslutte Overenskomster med Banker og Vekselmæglere eller slige Mellemmænd om Levering af visse Poster til faste Priser. Men jeg tror ikke, at det er heldigt, at Hypotekbanken kommer ind paa at gaa nogen af disse Veje, eller kommer ind paa at sikre sig saadanne Poster af Obligationer forud til Levering til faste Priser. Forholdet er vel nok lidt forskelligt for Laantagere i københavnske Kreditforeninger og Laantagere i Provinsernes Kreditforeninger, det kan maaske falde en Smule lettere for Hypotekbanken at komme i Forbindelse med Laantagerne herovre, end det vil falde den i Provinserne. Jeg skal kun tale om det sidste, fordi jeg kender det bedst. Jeg kan ikke tænke mig, at Banken i Provinserne kan opkøbe Obligationer paa Forhaand af Laantagerne, uden at det skulde gennemsiges gennem Kreditforeningerne. Og saa kan det altsaa kun ske paa den Maade, at Kreditforeningerne skulde tilraade disse Laantagere at sælge deres Obligationer paa Forhaand

forud til faste Kurser. Men naar Hypotekbanken kommer til Kreditforeningerne i dette Ærinde af den Grund, at den frygter Kursstigning, saa er det sin Sag for en Kreditforeningsdirektion at tilraade Laantagerne at sælge deres Obligationer til faste Priser forud, da de dog helst ville have al den Fordel af den forventede Kursstigning, de kunne faa, og den vil Direktionen ogsaa gjerne unde dem. Det er en ret umulig Stilling at sætte Direktionerne i. Den anden Vej, at købe af Kreditforeningerne, kan kun benyttes ved, at Kreditforeningerne sælge af deres Reservefondsbeholdninger til Levering senere; men jeg vilde dog anse det for meget uheldigt at faa Kreditforeningerne ind paa at drive Børsspekulation med Reservefondsbeholdningerne. Det vil sikkert være ret uheldigt i flere Henseender, og jeg anser derfor den Vej for at være saa godt som ufarbar. Den tredje Vej, den man lettest kan komme fremad, er den at slutte Akkorder med Banker og Vekselmæglere eller andre Pengeinstitutter, men jeg er temmelig sikker paa, at et saadant Opkøb paa saadanne Steder som Regel vil føre til, at det bliver Bankerne og Pengemændene, der gaa af med Profitten, men det bliver Hypotekbanken, der faar Tabet. Det vil igen i væsentlig Grad sige: Kreditforeningernes Laantagere. Derfor vil jeg meget foretrække, at Hypotekbanken under saadanne Forhold ligger ganske stille, hvilket den højtærede Finansminister ogsaa forudsatte, at den en Gang imellem kunde komme til, naar der ikke var Udsigt til, at den kunde udrette noget til Gavn for Pengeforholdene herhjemme. Nej, hellere end at lade den spekulere paa en saadan Maade, maa man lade den indstille sin Virksomhed, indtil Forholdene atter rette sig.

Jeg synes ikke rigtig om Bestemmelserne om Reservefonden og Anvendelsen af dens Overskud i § 17, men af Hensyn til den fremrykkede Tid, skal jeg undlade at komme ind paa dette Spørgsmaal, lige saa vel som paa et Par andre mindre Spørgsmaal, som jeg ellers kunde have ønsket at omtale. Jeg skal ogsaa erkende, at den Bestemmelse om, at naar Reservefondens Størrølse vokser til over 5 pCt., skal en vis Del af den gaa over til Statskassen, ikke er særlig aktuel i Øjeblikket, saalænge der ingen Reservefond er.

Om de andre to Opgaver, som Hypotekbanken skal optage, skal jeg kun sige, at jeg ganske kan billige, at Tiendebanken lægges ind under Hypotekbanken, og hvad angaar Udredelsen af Beløbet til Stats-